

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 133 (640)

Неділя, 4 листопада 1962 р.

Ціна 2 коп.

В КОМУНІЗМ ЕСТАФЕТУ П Р О Н Е С И

МИНЕ ще два дні. Над святковими колонами трудящих міст і сіл маюрітме червоний прапор з серпом і молотом — емблемою вільної, радісної праці. До тебе прийде велике, світле свято. Та іменинником ти будеш не один. Вся країна Рад святкуватиме свій день народження.

Сорок п'ять років тому Великий Жовтень назавжди повалив у наші країни владу експлуататорів. Вперше в світі виникла держава нового типу. Народилася Радянська влада.

Урочисто і радісно, в пишному цвітінні своїх сил зустрічає радянський народ свято Великого Жовтня. Сорок п'ятий рік Великої Жовтневої соціалістичної революції ознаменувався новими всесвітньо-історичними успіхами Радянського Союзу. У славному літописі нашої країни він займе особливе місце. Це перший рік групової польової радянських льотчиків-космонавтів у космос, перший рік комуністичного двадцятиріччя, рік, який став надійною стартовою площадкою в комунізм. Ясні далі відкрив перед всіма народами нашої країни XXII з'їзд КПРС. Його історичні рішення окрили радянських людей, запалили на нові звершення. Підсумки розвитку промисловості за дев'ять місяців, багаточисленні передсвяткові рапорти трудівників села свідчать, що багато зроблено трудящими країни Рад.

Разом з усім народом пліч-о-пліч крокує до світлої мети наша славна радянська молодь. Немає сьогодні такого куточка в країні, де б юнаки і дівчата не прославили себе трудовими подвигами.

Хороші, славі діла є на рахунок молоді Кіровоградщини. У переддень свята прийшла радісна звістка, що колектив заводу «Червона зірка» знову вишов переможцем у змаганні машинобудівників республіки. В цьому досягненні є велика частка праці трьохтисячної сім'ї молодих червонозорівців. А скільки нових імен комсомольців-передовиків, новаторів виробництва виростало серед гайворонських залізничників і завалівських графітників, олександрійських шахтарів і будівельників обласного тресту!

Ми пишаємося добровеличківськими, ульяновськими, новоукраїнськими, кіровоградськими, устинівськими молодими

невтомними кукурудзводами. І як не пишатися, коли вони першими в області завершили збирання чудесниці, зібрали на комсомольських гектарах високий врожай золотого зерна кукурудзи.

Добра слава йде про комсомольсько-молодіжні колективи тваринників колгоспів і радгоспів Олександрійського, Гайворонського, Новоархангельського районів. Вони успішно виконують свої соціалістичні зобов'язання по виробництву молока і м'яса. У студентській, шкільній, піонерській сім'ї також безліч доблесних справ. Все це — приклади вияву безмежної любові радянської молоді до своєї Батьківщини, до рідної Комуністичної партії, яскраве свідчення того, читачу, що моральний кодекс став мірилом твого життя.

Прекрасні практичні діла сьогоднішніх комсомольців — це продовження подвигів людей того покоління, хто встановив найсправедливішу Радянську владу, хто будував перші велетні соціалістичної індустрії, хто відстояв великі завоювання соціалізму у грізні роки Великої Вітчизняної війни. Бо хіба не несуть чудово естафету покоління брати Володимир і Анатолій Левашникови, які за верстатом замінили свого батька, що пішов на заслужений відпочинок. Їх працю, ставленням до новачків пишуться робітники інструментального цеху заводу «Червона зірка». Гідно несе естафету старшого покоління і доярка Катя Захаренко з колгоспу «Україна» Гайворонського району, яка вже п'ятий рік поєднує працю на фермі з навчанням в інституті і великою громадською роботою. А скільки ж отаких славних юнаків і дівчат є у нас на орденноносній Кіровоградщині?!

Попереду — нові звитяжні діла, нові шування. В твої руки, юний друже, переходить найбагатша в світі спадщина. Тобі будувати комунізм, тобі жити і працювати при комунізмі. У поході до світлого майбуття впевненими кроками має йти кожен трудівник. Так давайте ж кожний міцно тримати естафету наших батьків, через всі випробування високо пронесемо її в комунізм. Робити так, щоб жоден твій день не минув безслідно, щоб ти ріс сміливим і чесним, сильним і вмілим, щоб твоє життя завжди було кипучим і дзвінким.

Лубенський район Полтавської області колгосп імені Жданова

МОЛОДИМ КОЛГОСПНИКАМ І КОЛГОСПНИЦЯМ НАДІІ СЕВЕРТОЦІ, НАДІІ ФЕСЕЧКО, ГАННІ ПОРОЦЬКІЙ, ЛЮДМИЛІ МОРЕНЕЦЬ, НІНІ ЯКИМЕНКО, МИКОЛІ САХНУ, ІВАНОВІ ЛЯШЕНКУ, МИХАЙЛУ ПОГРЕБНЯКУ, ВІРІ ФАЛЬКОВСЬКІЙ, ГАННІ ЛЯШЕНКО, ОЛЬЗІ ЗІНЧЕНКО, ВОЛОДИМИРОВІ ФАЛЬКОВСЬКОМУ, ПЕТРУ КОРНЯЧЕНКУ.

Дорогі товариші, юні друзі! З глибокою увагою і хвилюванням читав я вашого колективного листа до Центрального Комітету партії. Ви з гордістю пишете, що всім вам минуло по 18 років і ви здійснили свій перший трудовий подвиг на благо Батьківщини. Закінчили ви весною минулого року середню школу, ви пішли працювати в колгосп. Ланка Наді Севертоці одержала з 20 гектарів по 102,6 центнера зерна кукурудзи з гектара, а ланка Івана Ляшенка з такої ж площі виростила по 101 центнеру кукурудзи. Крім того, на 20 гектарах кожна з ланок виростила по 50—55 центнерів зерна кукурудзи з гектара. Це блискучий успіх. Центральный Комітет партії, уряд, народ пишуться такими юнаками і дівчатами, як ви, пишуться молодим поколінням будівни-

ків комунізму, вихованим великою партією Леніна.

За дорученням Центрального Комітету КПРС і Радянського уряду сердечно вітаю вас, бажаю нових успіхів у праці, щастя в житті. Впевнений, що ваш приклад наслідуватимуть сотні тисяч і мільйони юнаків та дівчат, тих, хто закінчив школу, і тих, хто закінчить її в наступному році. Якщо вся сільська молодь працюватиме так само, як і ви, то набагато примножаться багатства колгоспів і радгоспів, ще кращим стане життя радянських людей.

Передайте палкий привіт і побажання успіхів у праці всім молодим колгоспникам та колгоспницям вашого колгоспу.

М. ХРУЩОВ.

31 жовтня 1962 р.

Томашпільський район Вінницької області колгосп імені XX з'їзду КПРС

ланковій, секретареві комсомольської організації Раїсі НАСІЧНИК

Дорога Раїсо! Мені даю велику радість ваше повідомлення про чудовий врожай кукурудзи, вирощений молодими патріотами колгоспу. Ваша ланка з площі в сто гектарів збрала по 109,5 центнера зерна кукурудзи з гектара. Це велика трудова перемога юнаків і дівчат — членів Вашої ланки, гідний приклад для всіх, хто займається вирощуванням кукурудзи та інших сільськогосподарських культур.

тур, для всіх, хто працює сільськогосподарською наукою, стане спеціалістом високої кваліфікації, з честю служитиме своїй Батьківщині, своєму народові.

Бажаю вам, Раїсо, членам вашої ланки, товаришам у праці нових успіхів у роботі і щастя в житті.

М. ХРУЩОВ.

31 жовтня 1962 р.

Напередодні свята настрій у Валі, як і годиться, святковий: радісно на душі у дівчині. Хто вона. Валя? На це відповіді можна порізно-му: студентка-заочниця Олександрійського сільськогосподарського технікуму, учасниця художньої самодіяльності, член «комсомольського прожектора», одна з тих, хто трудиться у комуністичному колективі. А це вже говорить, яке змістове життя у свідарки радгоспу «Більшовик» Олександрійського району Валентини Горгуль. У праці вона завжди попереду. Вже 233 сніги відгодувала і здала державі, а зарплата доглядає ще понад 300 голів.

На знімку: Валентина ГОРГУЛЬ.
Фотс В. ЗАЙКІНА.



РАПОРТ ПЕРЕМОГИ

НА ІМ'Я Кіровоградського обкому комсомолу надійшов рапорт від молодих кукурудзководів Добровеличківського територіального колгоспно-радгоспного управління. Від їх імені молодіжна рада при управлінні доповіла, що комсомольці з честю виконали соціалістичні зобов'язання 1962 року по вирощенню великих урожаїв кукурудзи.

Іх силами вирощено по 59 центнерів зерна кукурудзи на кожному з 14,289 гектарів і по 300—350 центнерів зеленої маси на площі 6,266 гектарів. Зобов'язання по врожайності перевищено.

Найкращих успіхів домоглися члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, де групкомсоргом Василь Юхименко. Вони без затрат ручної праці виростили кукурудзу на 680 гектарах при врожайності 65 центнерів зерна з гектара.

Комсомольсько-молодіжна механізована ланка Євгена Луданова з колгоспу «49-річчя Жовтня» Добровеличківського району на площі 194 гектари збрала по 64 центнери кукурудзи у зерні.

Перевиконано зобов'язання і у комсомольсько-молодіжній бригаді Володимира Яковлева з колгоспу імені Дмитрова Вільшанського району. Тут на площі 573 гектари одержано по 59 центнерів качанистої. З честю виконали зобов'язання й інші молодіжні колективи, присвятивши свої трудові перемоги 45-м роковинам Великого Жовтня.

Вимпел — у молодіжній

ЗОВСІМ недавно, всього два місяці тому, у Знаменському вагонному депо створено молодіжну бригаду слюсарів. Ініціатором і керівником її став комсомолець Георгій Фарафонов.

Та молодість і самої бригади і членів її — Георгія Фарафонтова, Бориса Селіванова, Федора Савченка, — не стала перешкодою в боротьбі за справжню, комуністичну працю. В переджовтневому змаганні вагоноремонтників ця бригада стала переможцем і їй вручено перехідний Червоний вимпел.

І. МАРКОВ,
старший вагонний майстер.

Новітнє ТАРС

Відповідно до програми досліджень космічного простору і планет сонячної системи 1 листопада 1962 року в Радянському Союзі здійснено запуск космічної ракети в бік планети Марс.

Подібний запуск здійснено вперше. Останній ступінь удосконаленої ракети-носія вивів на проміжну орбіту важкий штучний супутник Землі, з борту якого було запущено космічну ракету на траєкторію руху до планети Марс.

На борту космічної ракети встановлено автоматичну міжпланетну станцію «Марс-1» вагою 893,5 кг. Політ автоматичної станції до планети Марс триватиме більш як сім місяців.

Основними завданнями пуску автоматичної станції «Марс-1» є:

- проведення тривалих досліджень космічного простору при польоті до планети Марс;
- встановлення міжпланетного космічного радіозв'язку;
- фотографування планети Марс з наступною передачею одержаних фотографій поверхні Марса на Землю по радіоканалах.

Вмикання телеметричної, вимірювальної і наукової апаратури провадиться автоматично, відповідно до програми польової і за радіокондами з Землі.

Стягнення за польотом автоматичної станції, визначення параметрів її траєкторії, приймання на Землі наукової інформації здійснюють спеціальний вимірювальний комплекс і центр далекого космічного радіозв'язку.

Попередні результати обробки вимірювальної інформації, проведеної в координаційно-обчислювальному центрі, показали, що рух автоматичної станції «Марс-1» відбувається по траєкторії близькій до розрахованої. 2 листопада о 10 годні московського часу станція перебувала на віддалі 237 тисяч кілометрів від Землі над точкою земної поверхні з координатами 37 градусів західної довготи і 48 градусів північної широти.

Вся апаратура, встановлена на борту автоматичної станції «Марс-1», працює нормально.

Запуск автоматичної міжпланетної станції «Марс-1» є дальшим етапом у вивченні космічного простору і планет сонячної системи.

„МАРС-1“ — У ПОЛЬОТІ

2 листопада о 6 годні 33 хвилини московського часу відбувся черговий сеанс зв'язку з міжпланетною станцією «Марс-1». З станції було прийнято дані про нормальне функціонування всіх її систем і проведено вимірювання елементів траєкторії її руху.

Дані телевізійних показують, що наукова апаратура міжпланетної станції функціонує відповідно до заданої програми. Температура всередині міжпланетної станції підтримується системою терморегулювання в межах 20 — 30 градусів Цельсія, тиск становить 850 міліметрів ртутного стовпа. Сонячні батареї розкрились нормально і забезпечують заданий режим підзарядки буферних батарей.

Зв'язок з міжпланетною станцією добрий. Передані команди проходили і відпрацьовувались чітко.

(ТАРС).

А. І. Мікоян прибув у Гавану

ГАВАНА, 3. (ТАРС). Вчора сюди прибув перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР, член Президії ЦК КПРС А. І. Мікоян для обміну думками з прем'єр-міністром революційного уряду Куби Фіделем Кастро та іншими кубинськими керівниками в питаннях міжнародного становища.

БЕРЕЖІТЬ ЧЕСТЬ ЗМОЛОДУ!

Стаття Надії Григорівни Заглади «Дорожіть честю хліборобів!» викликала у нашої молоді широку хвилю відгуків. Нижче публікується переданий ТАРСОМ лист-відповідь знатної колгоспниці.

Дорогі мої молоді друзі!

Багато листів надходить щодня до мене, в село Високе, з різних-різних кінців країни. Пишуть хлібороби і городяни, старики і молодь, робітники і службовці, вчителі і учні. Є листи з армії, від моряків, шахтарів, металургів. Тому я й називаю вас друзями, що відчуваю: хто-хто, а молодь особливо гаряче поділяє мої думки і пропозиції.

Багато хто з вас дякує мені за мою сумлінну працю, за справедливість і прямоту. Я так скажу: не в мені, не в моїй особі суть. Дорожнє често хлібороба вчить нас Комуністична партія. Власне, в цьому питанні, як і в усіх інших, думка партії і народу єдині. Не треба мені дякувати — краще беріться, дорогі, за зміцнення дисципліни, за працю, наводьте порядок у нашому радянському домі, викурюйте звідусіль трутнів, ледарів, всяку нечисть, у якій тільки й клопоту, що про своє пузо та про свою вигоду. Шкідливу породу дармодів треба підсікати під корінь, як плугатар підсікає бур'яни. Займіться цим. Але не рубайте з плеча. Пам'ятайте, що серед тих, кого ми називаємо іноді дармоїдами, є люди, які просто збилися з правильного шляху. Розберіться. Буває й так, що людину досить приголубити, і вона відійде душею, іншими очима гляне на світ, на працю і на своє місце в трудовій сім'ї.

Є хлопці і дівчата, яких, навіпаки, — не голубити, а палити словом правди, критикою гострою треба, кому, як кажуть, треба поставити на місце збочений розум. З такими не церемонься, перевиховуйте їх, не забувайте, що комуністичне виховання, переробка свідо-

мості людей — дуже важливе завдання, і що коли ми його не розв'яжемо, то й комунізму не буде. Будіть в кожному з своїх ровесників совість.

У народі нашому здавна склалися багато хороших життєвих правил. Ось одно з них: «бережи честь змолоду». Як би мені хотілося, щоб воно запало в серце кожного юнака і кожної дівчини! В чому наша трудова честь? У ділах рук наших, в тому, що ми робимо для народу, для суспільства, для комунізму. Так розумію я це сама, так раджу і вам зрозуміти.

Але ви, молодь, — гаряче плем'я. По дітях і внуках своїх, по настроях дівчат своєї ланки знаю, що часто журитеся ви за далекими подорожами, за звершеннями незвичайними, героїчними, за всім тим, що називається красивим словом: романтика. Написав мені один хлопець, десятикласник — не буду називати його прізвище, а звать його Стьопою: прочитав, мовляв, Надіє Григорівно, я Вашу статтю і вирішив поїхати на Ціліну. Там труднощі, там простір для такої, як у мене, натури, там є місце для подвигу.

Ех, Стьопо, Стьопо, — хочеться сказати мені йому, — негямущий ти. Голова буйна, а от зір у тебе короткий! Сам пишеш — у вашій артілі все не як у людей: і врожаї низькі, і худоба худа, і повеселитися немає де. Від чого все це? Та від того, що такі от, як ти, не встигнуть оперитися, покидають рідне село, розлітаються з свого гнізда. А землі праця потрібна, та не яка-небудь, а праця сильних, здорових і робочих рук, інакше вона багатством не обдарує, достатку людям не дасть.

У нас у Високому не так. Наша молодь, можна сказати, приросла до землі, зріднилася з нею. З молоді і колгосп наш почався.

Жила і працювала в селі добра така людина Сильвестр Корнилович Буката.

помогу колгоспникам і працівникам радгоспів, є серйозним вкладом у дострокове завершення других жнив у районі.

Студенти очистили більше 6,8 тисячі тонн, перебрали 1,6 тисячі тонн, виламали близько 1,9 тисячі тонн качанів кукурудзи. Нині в кожному селі можна почути ширі слова поляки майбутнім педагогам.

— Ні, їх білоручками не назвеш. — підкреслив секретар парторганізації артілі імені Енгельса М. Запорожець. — Бенучкі до роботи!

Багато хороших слів можна почути і від директора радгоспу «Устнінський» Д. Висоцького коли він характеризує роботу третьокурсників-філологів.

— І ми задоволені працею студентів. — сказав голова колгоспу імені Кірова С. Таран. А правління сільгоспартілі імені Куйбишева, врахувавши особливі старанність і успіхи студентів, преміювало помічників і оголосило їм подяку.

Викладачі і студенти під час других жнив проводили велику агітаційну та культурно-масову роботу: прочитали 40 лекцій і доповідей, провели багато бесід, дали 38 концертів, випустили стіннівки, сатиричні листки. В ряді колгоспів відбулися зустрічі студентів та викладачів з передовниками сільського господарства, вечори відпочинку молоді. Студенти факультету початкових класів були тепло зустрінуті глядачами районного Будинку культури, де успішно виступили з великим концертом.

Зміцнили наші шефські зв'язки. Молодь району багато хорошого запозичила у друзинки і працюючих студентів. Так що спасибі їм і за «науку», і за відчутну допомогу в роботі.

В. ДІВІН,
секретар Устнінського райкому комсомолу.



ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

Завжди на виду робота комсомольських обранців — членів комітету, секретаря його. І бездіяльності, якщо вона за ким водиться, теж не приховавши. Тому, коли приходить день звітно-виборних зборів, комсомольці дають роботі кожного справедливу, принципову оцінку.

Але коли зішлись на свої звітно-виборні збори комсомольці артілі імені Жданова, всі виступаючи, немов змовившись, говорили тільки хороше про члена комітету, секретаря бригадних організацій Леоніда Анісімова. Бо це раз переконалась молодь: повнокровне, змістовне життя забуває в організації тоді, коли очолює її енергійна, з комсомольським вогником у серці людина.

Яку спадщину застав Леонід, коли його обрали секретарем у першій бригаді?

Цілковитий розвал роботи. Його попередник, соромна вільні казати, — дійшов до того, що против комсомольські внески. Про будь-яку роботу тут і говорити годі було.

Але Леонія не розгубився — почав згуртовувати молодь.

У самого Леоніда завжди була потяг до художньої самодіяльності — хороший го-

лос у хлопця. Підшукав ще бажаних, і створили вони у себе комсомольську агіткульбригаду. Всією душею віддавався Леонія цій справі. Часу у самого в обрїз (він трактористом працює), а всерівно кожен концерт у полі чи на току він відкривав. Бувало, зупинить трактор на час обідньої перерви, а сам біжить до своїх культурійців. І не тільки у своєму селі виступали, а й в інших колгоспах дали 14 концертів.

Захопив Анісімов комсомольців і спортом. Волейбольна команда, створена з молоді бригади, з хорошим рахунком виграла зустріч з спортсменами сусідніх колгоспів.

На Кіровоградському заводі по переробці насіння гібридної кукурудзи робота йде повним ходом. Робітники його включилися в передсвяткове трудове змагання на честь 45-ї річниці Жовтня і добиваються чудових успіхів. Так, комсомолка Тамара Запорожець — оператор сушильного цеху, довела вже норми виробітку до 130 процентів.

На знімку: Тамара ЗАПОРОЖЕЦЬ.

зу, наші ви, сільські, чи заїжджі городяночки. Слава богу, як кажуть, що є на що батькам одягнути вас і взути, є де вивчити, щоб не тільки зовнішністю своєю ви брали, але й розумом, освіченістю. А тільки чи всі ви пам'ятаєте, чи всі розумієте, звідки беруться ці годиннички і черевички, платтячка і кофточка, на які грошики нову школу вашу збудовано? Думаю, що не всі, інакше чому ж так виходить, що як тільки вичились, так і тягне вас у місто, а не до землі, годувальниці нашої? Інша готова в хатні робітничі, посудомийкою найнятися — аби від села далі. Я вже не кажу про тих, хто заміж виходить — як вийшла, так і полетіла за чоловічешком казна-куди. Ні, щоб чоловікові сказати: я тут потрібна, та й тобі діло до душі знайдеться. Залишилось у селі.

Прикиньте, чи правильно так робити, чи немає тут розладу з совістю? Адже ви не панночки, не з панського якогось там роду, а дочки хліборобів. А ми, хлібороби, тепер головна сила в боротьбі за комуністичний достаток. Який, скажіть будь-ласка, може бути комунізм, якщо не буде в досталь хліба і до хліба м'яса й молока, масла й сала, картоплі й цукру, вовни і яєць, всього того, чим живе людина?

Отже так: хочете послухати моє слово, слово людини, яка прожила велике життя, тоді запам'ятайте — молоді не личить тікати від труднощів. Хто тікає, ніколи не знатиме справжнього щастя. Бо воно, щастя наше хліборобське, корінням сягає в землю, як яблунька квітуча, а не як перекотиполе.

Порадувала мене своїм листом Віра Денисова. Ось, скажу я вам, справді чиста душа. Їй то вже совісті не позичати! Прочитала вона мою статтю і пише: Я, мовляв, працюю зараз асфальтувальницею на будівництві шляхів у Бугульмі, в Татарії. Бригада у нас хороша, дружна, бореться за звання комуністичної праці, і мені живеться і працюється добре. Але все одно я вирішила: поїду в колгосп свій, буду працювати, як працюєте Ви, щоб бути гідною Вас, такою, як Ви. Це моя мрія і я виконаю все, що задумала.

Наша радянська молодь дорожить честю хлібороба, готова самовіддано працювати, здійснювати подвиги в ім'я побудови комунізму. Вам жити при комунізмі, вам і будувати комунізм. Будьте гідними завидної своєї долі, вірними партії нашій, лєнінському прапорю, під покровом якого ви вирости і змужніли. Обіймаю вас.

Ваша Надія ЗАГЛАДА.

СПАСИБІ СТУДЕНТАМ

МОЛОДЬ Устнінського району добре потрудилися на 4.955 комсомольських гектарах кукурудзи. Врожай «королеви» вийшов на славу. Під час других жнив розгорнулася битва за те, щоб швидко і без втрат зібрати качанисту, достроково продати зерно державі.

Першими закінчили збирання комсомольсько-молодіжні ланки Віктора Нестеренка і Анатолія Огороднікова з радгоспу «Ігульський». Ланка Нестора Івасюка (колгосп імені Шевченка) на площі 127 гектарів збрала по 70 центнерів кукурудзи, в ланці Віктора Запорожця (радгосп імені Димитрова) одержано на 140 гектарах по 70 центнерів. На 15 жовтня вся кукурудза на комсомольсько-молодіжних гектарах була зібрана. З 2,1 мільйона пудів зерна, які повинен здати район в цілому, комсомольці і молодь вивезли на хлібоприймальні пункти 1,36 мільйона пудів.

В цих успіхах немала доля праці студентів Кіровоградського педінституту. Без їхньої допомоги нам було б скрутно вати. Наші шефи активно включилися в соціалістичне змагання трудівників району за дострокове виконання всіх сільськогосподарських робіт.

Перевиконувати щодня змінні норми на 60 процентів — такою була відповідь всіх студентських груп на переджовтєві Заклики ЦК КПРС і звернення обкому партії та облвиконкому. Заспіваючи змагання виступили комсомольці факультету початкових класів, які працювали в колгоспі імені Куйбишева. Райком комсомолу разом з керівниками інституту і партійними організаціями встановили перехідний Червоний прапор для переможців серед факультетів і груп. Розгорнулася боротьба за кращі показники.

Протягом першого тижня відмінних результатів добились комсомольці групи «Б» першого курсу та обох груп третього курсу факультету фізичного виховання, третьокурсники-філологи (російський відділ) і студенти третього курсу фізико-математичного факультету.

Ще яскравіше розгорів вогник змагання наступного тижня. Продуктивність праці кожного студента зросла в середньому на 42 процента. Особливо старанно працювали на очищенні кукурудзи комсомольці третього курсу російського відділу. В окремі дні вони вдвоє перекидали норми. Можна і кращих виділити. Це — Л. Дзюбенко, Л. Богданова, Г. Нікітін. Але найбільший успіх припав на долю студентів факультету фізичного виховання, які іноді за день перекидали по 15—20 центнерів кукурудзи. Перехідний Червоний прапор райкому комсомолу вручено саме цьому дружньому колективу.

Праця студентів, які прийшли на до-

В ПЕРШЕ я зустріла її на подвір'ї третьої бригади. Струнка, висока, вона під'їхала до гурту, легко зіскочила з бідарки — і одразу ж до бригадира:

— Машин треба більше. Ці не встигнуть вивезти кукурудзу, а багато залишилося на ніч в полі, — заклопотано говорить дівчина, хмураючи брови. — Зараз їду до контори, може, ще хоч одну машину дадуть, — додає вона і через мить бідарка зникає за рогом ферми.

Вже пізніше я дізналася, що це новий колгоспний агроном Зінаїда Масенко. В цьому році дівчина закінчила Бобринський сільськогосподарський технікум. Направили її в колгосп імені Шевченка Кіровоградського району.

Коли ми познайомилися ближче, Зіна розповіла, як після закінчення середньої школи працювала ланковою, як потім вчилася у технікумі. Скільки хороших друзів оточувало її, скільки корисних справ зробили разом. Три роки Зіна була незмінним комсоргом групи, брала активну участь у художній самодіяльності.

При згадці про студентські роки Зіні робиться трохи сумно. Та довго сумувати не доводиться. Тепер у неї багато справ. А друзі не забувають — щовечора Зіну чекають листи. Пишуть і

хлопці, і дівчата, діляться новинами, радощами. І стільки тепла, щирості несуть листи з собою, допомагають, підтримують.

Дівчина зразу сподобалась колгоспникам — з душею взялась вона до роботи.

Немає для Зіни сторонніх справ, про все турбується молодий агроном.

З перших днів дівчина активно ввійшла в життя комсомольської організації. Як член комітету, вона вперто бореться за активне виконання зобов'язань, організовує молодь на збирання врожаю. І йдуть за нею молоді, гуртуються навколо, бо де бадьорість, там і молодість.

Де тільки не побуває вона за день: і в полі, і на току, і в саду. Люди привітно зустрічають її скрізь, радіють її приходу. І трохи дивуються — де стільки тої енергії, невсипучості бере ця дівчина.

— А у вільний час Зіна любить порозмовляти, помріяти. Про що тільки не мріє вона: і про високий врожай в наступному році, і про створення хорошого гуртка в клубі, і про сільськогосподарську академію. Хороші мрії у цієї дівчини!

Г. БОЯКО.

Кіровоградський район.



З ФЕРМИ — НА НАВЧАННЯ

Рік працювала дояркою в артілі імені Петровського Надія Вишневецька. За дев'ять місяців вона подоїла по 2372 кілограми молока від кожної фуражної корови. Це — найкращий показник в колгоспі. Правління артілі рекомендувало комсомолку Надію Вишневецьку на навчання в Дмитрівську сільськогосподарську школу.

М. СЛЕНКО,
секретар Петрівського РК ЛКСМУ.

ТІСНІ, ДРУЖНІ ЗВ'ЯЗКИ

ТІСНІ зв'язки встановилися між колективами Кіровоградського заводу «Червона зірка» та ремонтного підприємства у болгарському місті Толбухіно. Робітники, інженери, техніки літуються між собою, обмінюються досвідом роботи.

Коли недавно на свято визволення у Болгарську Народну Республіку виїжджала делегація трудящих Кіровоградщини, червонозорівці вручили їй Червоний прапор для передачі колективу ремонтників. Недавно на «Червоній зірці» відбулася зустріч з учасником делегації, заступником голови облвиконкому, Героєм Радянського Союзу т. Єгоровим. Розповіді про великий ентузіазм, з яким болгарський народ будує соціалізм, він передав пам'ятний подарунок від толбухівців — заводський фотоальбом.

Заступник голови заводського комітету профспілки т. Макашина, приймаючи подарунок, запервила, що дружба і братні зв'язки між колективами двох підприємств ширитимуться і міцнітимуть.

На знімку: **О. С. Єгоров** (крайній зліва) та група червонозорівців розглядають альбом, подарований болгарськими друзями.

Текст **М. Родохлба.**
Фото **В. Бондаренка.**

Випробування на зрілість

У СТРУНКОГО юнака карі очі і по-дівочому ніжна усмішка. Навіть не віриться, що він помічник бригадира тракторної бригади.

— Васюта, — тихо відрекомендувався він.

В польовому стані шрамівських механізаторів ми ведемо неквадливу розмову. І хоча її раз по раз переривають трактористи й комбайнери, що звертаються до Володимира, я все ж встигаю розпитати його про справи.

Васюту я знаю з десятого класу першої Ульяновської середньої школи. Пригадую випускний вечір. Директор школи **Йосип Григорович Шаргородський** вручає 18 юнакам і дівчатам атестати зрілості. По-батьківськи проводжають вчителі випускників додому. А вони, горді й розчулені, дружньо сім'єю йдуть на берег річки Синиці зустрічати схід сонця.

Більшість десятикласників незабаром роз'їхалась у різні кінці Вітчизни. **Олена Крот** — на будівництво цукрозаводу на Вінниччині. **Людмила Резепа** працює у Володимирській області. А **Микола Львошенко** почав навчатися задушевні листи Васюті з артилерійського училища. **Микола Заїка** поступив у Харківський авіаційний інститут. **Едуард Нікітін** — змінний технолог **Олександрійської ТЕЦ**. **Володимир Мишоловка** закінчив з відзнакою **Уманський технікум механізації сільського господарства**.

Успішно закінчив цей технікум і **Володимир Васюта**. Навчаючись в Умані, детально вивчив комбайн «СК-3»,

а під час практики — «РСМ-8». Свої знання юнак продовжував поповнювати і тоді, коли повернувся в рідне село **Шамраївку**. Тут, у відділку Ульяновського бурякогосподарства, йому спочатку доручили сівалку «СКГК-6».

— Оце, **Володимире**, проходитемеш випробування зрілості, — посміхаючись, сказав бригадир механізаторів **Юхим Васильович Івахнюк**.

У праці й турботах швидко летів час. На рахунок комсомольця було вже 150 гектарів кукурудзи з відмінними сходами. Він і на комбайні працював, коли настали жнива. 450 гектарів хлібів скошив.

Потрібний був помічник бригадира механізаторів, Керуючий **Шамраївським** відділком **І. І. Хоменко** зупинив свій вибір на кандидатурі **Володимира Васюти**. Його думку підтримав головний агроном бурякогосподарства **І. С. Маслянич**. Новим помічником своїм бригадир не нахвалиться: добре знає машини, організатор хороший.

Володимир не припиняє свого листування з друзями, з якими вдосвіта ще в 1957 році зустрічав в Ульяновці схід сонця. Тепер він — студент-заочник **Української сільськогосподарської академії**.

Л. БАЖАТАРНИК.



ВІД РЕЛІГІЇ ДО ПРАВДИ ЖИТТЯ

НА ПОЧАТКУ грудня 1959 року релігійники були ошелешені приголомшуючою звісткою. Професор кафедри Священного писання **Ветхого завіту** і **древньоєврейської мови** **Ленінградських православних духовних академії** і семінарії **Олександр Александрович Осипов** порвав з церквою і релігією.

Відтоді пройшло близько трьох років. Колишній професор богослов'я не тільки порвав з релігією, а й став пристрасним, воєвничим атеїстом. **О. О. Осипов**, якому вже минуло 50 років, 25 років свого життя віддав службі в церкві та викладанню в духовних учбових закладах. Він добре обізнаний з закулісними діями «святих отців», з суперечливостями релігійного вчення. Після довгих років ідейних блукань і сумнівів **О. О. Осипов** почав своє нове життя в сім'ї радянських людей. Він працює науковим співробітником в одному з найбільших книгозбірниць світу — в **Ленінградській Державній Публічній бібліотеці ім. М. Є. Салтикова-Шчедріна**, публікує пристрасні статті в газетах і журналах, виступає з лекціями, проводить бесіди і консультації, виступає по радіо і телебаченню. **О. О. Осипов** консультував постановників фільму «Анафема» (за оповіданням **О. І. Купріна**), брав участь у створенні документального фільму.

Однею з ланок атеїстичної пропаганди, що її веде **О. О. Осипов**, є видання ним ряду популярних брошур, цих своєрідних сповідей, в яких розкривається правда про сучасне православ'я, про те, як, незважаючи на всі зусилля служителів культури, релігія відступає перед наукою. Ще в 1960 році в **Ленінграді** вийшла брошура **О. О. Осипова** «Мой ответ верующим». В ній автор зробив критичний аналіз відгуків багатьох апологетів релігії на його лист в «Правду».

Ще більшу цінність являє собою випущена у 1962 році цим же видавництвом нова книга «Продолжаем разговор с верующими». Видання, яке включає в себе текст першої брошури, тепер доповнене новими розділами. Це в основному відповіді на листи, що продовжують надходити на ім'я автора.

Головне, що притаманне бесідам-відповідям на листи численних кореспондентів, є неспростовна аргументація порушуваних питань, глибока переконаність автора в правоті висловлених думок. **О. О. Осипов** вміє в досить популярній формі роз'яснити найскладніші речі, коректно, але нешадно розвінчує облудливі і шкідливі релігійні доводи, як реакційного, антинаукового світогляду, показує святе

цтво і фарисейство духовних «пастирів». Він не боїться цитувати листи своїх «опонентів» — людей, які ще перебувають під впливом релігійних догм і забобонів, розкриває протиріччя біблейських легенд, на живих прикладах показує, як стовпи православ'я, не гребуючи ніякими засобами, намагаються очорнити «віровідступника».

Любов до людей, про яку так багато говорять захисники релігії — це обман і лицемір'я. З лютою ненавистю ставляться вони до тих, хто не поділяє їх поглядів. Таку злобу обрушують «святі отці» на «віровідступника» **О. О. Осипова**. Вони благають не вести антирелігійної пропаганди, осквернили могили його родичів, оголошують **О. О. Осипова** душевно хворим, пишуть анонімні записки. З одержаних після відходу від церкви листів три п'ятих складають анонімні «попослання». І хоч, як вказує автор, «в усьому світі анонімки вважаються синонімом підлості, нечистоплотних справ і негідних спонувань», він розвінчує і їх брудну писанину.

Після розриву **О. О. Осипова** з церквою доцент духовної академії **Г. П. Миролюбов** надіслав йому листа, в якому благає не вступати публічно з антирелігійною пропагандою, зокрема в боротьбі з християнством, бо це, мовляв, вступ проти самого бога. І з якою глибокою переконаністю, силою неспростовних доказів показує **О. О. Осипов** у листі-відповіді, що

релігія — опіум народу, що від цього вчення треба не тільки відходити, а й боротися з ним.

Просто і відверто веде розмову автор з віруючими і невіруючими у другому розділі книги. З листа **Євдокії Семеновни**, яка 11 років провела в стігах монастиря, вимальовуються зловісні постаті релігійних бузувирів, які позбавляють людей радості життя, калічать душі. Читач з інтересом ознайомиться з саркастичною відповіддю на каверзний лист «християнина **Івана Рудометова**», і про те, як витончено, але безплідно церковники намагаються замаскувати релігію під «сдруга науки і прогресу». Автор наводить і зізнання справи коментує численні листи чесних радянських людей, які звертаються до жертв релігійних забобонів.

Цікаве і корисне видання закінчується післямовою автора «Путь ясен».

Книга **О. О. Осипова** написана в популярній формі, побудована водночас на живих прикладах, глибокому науковому аналізу. Вона, безумовно, допоможе розкрити очі багатьом віруючим. Водночас видання є прекрасним посібником для агітаторів, лекторів — всіх тих, хто веде наступальну антирелігійну пропаганду.

В. КРАМАРЕНКО.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 4 листопада 1962 р., 3 стор.

НАША БРИГАДА

НАША бригада — це 35 дівчат і 9 хлопців часто жартують:

— Ну, як, **Микола**, твій полк. Не підводять?

А чого б і кого він підводи? Працюємо ми на опоряджуванні жилих будинків селища заводу. Дівчатам до влободі малярська робота. Адже оздоблювати, створювати затишок у квартирах — це їх природжена риса.

Багато попрацювали ми в ці передзяткові дні. Треба було якнайшвидше закінчити оздоблювальні ро-

боти в новозбудованому чотириповерховому гуртожитку. І дівчата не рахувалися з часом. Сьогодні гуртожиток вже заселено.

Коли два роки тому я прийшов на будову, тут була лише невеличка вуличка одноповерхових жилих будинків. А тепер он яке селище виросло. І в кожному будинку є й наша частка праці.

Росте селище, зростає й бригада. Спершу в ній було семеро дівчат. Сьогодні **Катерина Трофімова**, **Галина Пономаренко**, **Тамара Марченко**, **Ольга Барабаш**, **Віра Куценко** є справжніми майстрами своєї справи. Це в них вчилася вправності й досконалості **Раїса Бицюта**, **Люба Литвиненко**, **Алла Карабут**, **Ганна Мірошниченко** та інші дівчата, які прийшли до нас трохи пізніше з інших бригад, де працювали на різних роботах.

Місяць тому ми взяли додатково і штукатурити. Отже, тепер фронт робіт бригади розширився, вона стала комплексною.

Деякі дівчата зараз поговорюють про курси, хочуть набути нову спеціальність, щоб з пуском заводу залишитися працювати в його цехах. Але це справа майбутнього. Поки що ж ми опоряджуємо жилі будинки для цукровиків.

М. ШАМАНСЬКИЙ, бригадир бригади малярів житлової ділянки **Долинського цукрового заводу**.



«Неповага до кіноглядачів». Під таким заголовком в номері за 3 жовтня надрукований лист нашого читача **П. Бая**. В ньому йдеться про те, що в селі **Лебединці Голованівського району** дуже погано демонструються кінофільми. Нерідко кіномеханік і моторист з'являються на роботу в нетверезому стані. Як повідомив редакцію завідувач Голованівським відділом культури **В. Кохан**, наведені факти підтвердилися. Кіномеханіку **В. Шинкаренку** оголошено сувору догану за попередженням. Моториста **Ю. Почтаря** з роботи звільнено.

*) **А. А. Осипов**. Продовжуємо розговор з веруючими. Лениздат, 1962 р., 171 стр. Цена 16 копеек.



«Мені не раз доводилося чути шпурі, задумані українські пісні «Гуцулка Ксеня» і «Червоні маки». Я люблю їх чудесні мелодії і хотів би знати історію цих пісень та ім'я їх автора».

М. ШЕВЧЕНКО,
муляр будуправління ЖІ
тресту «Цукробуд» (м. Кіровоград).

ІСТОРІЯ

ЩЕ зовсім недавно пісні «Гуцулка Ксеня» і «Червоні маки» вважались плодом народної творчості. І лише останнім часом стало відоме ім'я їх автора. Це — Роман Януарійович Савицький, завуч Семігінівської середньої школи Сколівського району Дрогобицької області.

Ще з молодих літ Савицький полюбив музику і захопився композиторською діяльністю. Та він ніколи не претендував на звання професіонала, хоч його творчий доробок увесь час зростає.

Якось республіканське Управління по захисту авторських прав звернулося до композитора з проханням надіслати в Київ матеріали, що могли б підтвердити його авторство. Лише цього він погодився розповісти про свої пісні.

Хто знає, чи створив би композитор щось рівноцінне «Гуцулці Ксені», якби не допоміг випадок.

Ще задовго до визволення Західної України Роман Януарійович викладав у Станіславській приватній гімназії. Літні канікули він проводив у селі Шешори Косівського району. Тут, у горах, відпочивали також студенти деяких українських навчальних закладів.

Щороку перед від'їздом на навчання молодь влаштувала так звані «вечори народної музики». На цих вечорах студенти, одягнені в барвисте гуцульське вбрання, співали народних пісень, проводили ігри, завізували нові знайомства. Найбільш урочистим моментом було обрання «королеви» вечора. Їй надавалося право вимагати від юнаків виконання будь-яких доручень.

На одному з таких вечорів, улітку 1932 року, племянницю композитора Ксе-

ню Бурачинську обрали «королевою». Різні доручення давала дівчина своїм знайомим, а дядька Романа попросила:

— Напишіть мені, вуйку,

„ГУЦУЛКИ

пісню, але таку, щоб співали її по всій Гуцульщині! — Наказ буде виконаний, королево! — відповів Роман Януарійович.

Так народилася пісня «Гуцулка Ксеня», яку співають не тільки в зелених Карпатах, але й далеко за її межами.

Репертуар багатьох виконавців прикрашає друга відома пісня Савицького — «Червоні маки». Як і «Гуцулка Ксеня» вона теж має свою історію.

Це було влітку 1935 року. Молодий вчитель, маючи чудовий голос, часто брав участь в концертах. Одного разу з коханою дівчиною, вродливою хористкою Танею С., він поїхав на концерт в гірське село. Цього вечора Роман Януарійович співав з особливим натхненням: біля нього була його мила...

Ось він скінчив пісню. Бурхливі оплески сколих-

нули зал. На сцену піднімається чорнява гуцулка і вручає схвилюваному виконавцеві величезний букет червоних маків. Розгублений співак передає запашні квіти неохоче, по її сподотлілих щоках покотилися сльози...

З цього вечора Таня уникала зустрічей з молодим композитором... Що ж сталося? Чому кохана дівчина відвернулася від нього? Даремно сушив собі голову Савицький, даремно перебирав у пам'яті кожну дрібницю, зв'язану з тим злополучним вечором.

І лише згодом, коли Таня була вже одружена, композитор дізнався, що причиною несподіваного розриву було... гуцульське повір'я: хто дарує дівчині червоні маки — той ніколи з нею не одружиться.

Адже мак — отруйний. Це і злякало її.

К С Е Н І

ВИЙШОВ СЬОМИЙ НОМЕР...

У ЗАЛІ — напівтемно. А на освітленому екрані з'явився перший нарис: «Світлова газета колгоспу «Україна». Глядачі уважно читають останні повідомлення з ланів і ферм, дізнаються про сільські новини.

Ось невеличка замітка. Це — стисла розповідь про гвардійців кукурудзяного фронту С. Шевцова, М. Роздайбиду, В. Капінуса та І. Кузьменка. Степові кораблі вони використовують уміло, останніми днями артиль вийшла в число крашених по району. Далі йде інформація про успіхи воїнів качанів К. Ткаченка,

В. Литвина, К. Пойди та інших. Вони денні завдання на транспортуванні воякам виконують на 130—150 процентів.

Сміх і осуд глядачів викликали критичні матеріали і карикатури про тих, хто не йде в ногу з життям. Дісталось і Петру Шпунтенку, який подуржився з пляшкою, і дояркам Ларисі Штельмах, Лідії Новик та Надії Погрібній, що люблять довго спати, запізнюються на ферму.

Світлову газету випускають комуніст Олексій Дранний, комсомольці Віра Драна, Олександр Коваленко і Анатолій Рудяченко.

І. ГОРОВИЙ,
наш позаштатний кореспондент.
Маловисківський район.

ЧОМУ МЕНІ ДОВЕЛОСЯ ЧЕРВОНІТИ

НЕДАВНО в районі селища комсомольської новобудови — Доліньського цукрового заводу відкрито новий газетний кіоск. Мені ж, як продавцеві цього кіоску, не раз доводиться червоніти перед робітниками.

Справа в тому, що кожного дня багато будівельників звертаються до мене за газетами «Кіровоградська правда» і «Молодий комунар». Це — цілком зрозуміло. Адже на будові працюють в основному юнаки і дівчата з сіл і міст нашої області. А що я можу крім слова «немає» їм відповісти, якщо жодного екземпляра цих газет не надходить в кіоск. Навіть у газетку вітрину нічого вивісити.

Зверталася я днями в Доліньське відділення «Союз-

Своєлюбна ХРОНІКА

В Кіровоградському тирі ДТСАФ відбулася товариська зустріч з кульовою стрільбою між збірними командами школярів Черкас і Кіровограда. Кожі знала порази. В цих змаганнях брав участь чемпіон України Борис Сохатський. Але він виборов лише третє місце, поступившись нашим землякам Юрію Мартишову та Лілі Жуковій.

Закінчилась особиста першість УРСР з шахів. Студентка політехнічного Інституту Алла Іванченко (Кіровоград) з десяти можливих набрала 8,5 очка і зайняла перше місце. А Іванченко нагороджено дипломом першого ступеня. Вона взяла участь у фіналі першості УРСР серед жінок.

Закінчилась розіграш першості республіки з футболу серед команд класу «Б». Чемпіоном 1962 року стали луганські «Трудові резерви». Кіровоградські динамісти, як відомо, грали в підгрупі, де розігралися 18—28 місце. Тут вони зайняли 23 місце. 31 місце в республіці дісталось олександрійському «Шахтарю».

16 команд цієї і підлітків заводу «Червона зірка» взяли участь у традиційному розіграшу футбольного перехідного приза заводської багатотиражної

КРОСВОРД

По горизонталі: 3. Чоловічий голос, середній між тенором і басом. 6. Великий стіг. 7. Видатний російський актор, кошовий кріпак. 10. Мостова споруда. 13. Поема Т. Г. Шевченка. 14. Митець. 15. Житло кошовиків. 16. Острів у Середземному морі. 18. Древня культура. 21. Частина телефонного апарату. 22. Твір Т. Г. Шевченка. 25. Тра. 26. Російський художник-пейзажист. 27. Зв'язок.

По вертикалі: 1. Поема М. Трублаїні. 2. Художник, друг Т. Г. Шевченка. 4. Персонаж п'єси О. Корнійчука «Загибель ескадри». 5. Рід військ. 8. Населений пункт. 9. Твір мистецтва. 10. Стара назва міста Белгород-Дністровського. 11. Горі в Європі. 12. Одна з прибалтійських національностей. 17. Музичний інструмент. 19. Вірш Т. Г. Шевченка. 20. Видатний російський поет. 23. Відома твір І. Котляревського. 24. Поема Т. Г. Шевченка.

Склав Анатолій КОЛОДЯЖНИЙ з Новомиргорода.

ПРО НАШИХ ЛИСТОНОШ

Майже в усіх населених пунктах, що входять до нашого відділення зв'язку, закінчено передплату періодичних видань. Кожний молодий колгоспник буде читачем одного—двох республіканських та всесоюзних газет і журналів.

Приємно сьогодні сказати похвальне слово про наших листонош. Вони чи не найбільше у відділенні зробили для розповсюдження періодичних видань. Так, Іван Пюнчуківський тільки міжрайонної газети «Ленінець»

«Червона зірка». У фіналі зустріли цюгоричний чемпіон заводу — команда механоскладального цеху № 3 і володар заводського кубка — команда енергетичного цеху. З рахунком 2:1 перемогли механоскладальники.

Кіровоградська команда «Динамо» провела на своєму полі товариську зустріч з чернівецькими «Авангардом». Місцеві футболісти перемогли гостей з рахунком 7:2.

ПОДАРУНОК

Сашковий дідуся, мама і сестричка — всі іменинники в листопаді. Для того, щоб купити їм подарунки, Саша зібрав трохи грошей. Його старший брат запропонував купити подарунки разом, — запросив брати участь в цьому і батька.

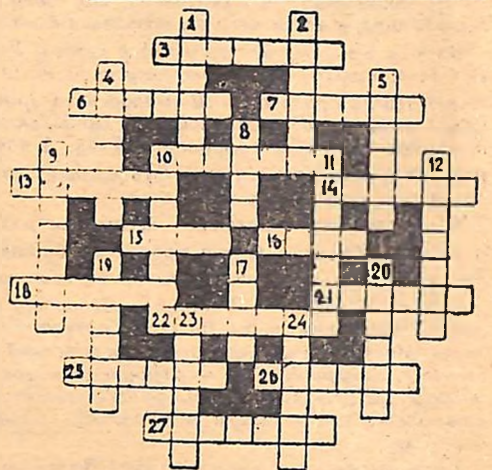
Для цього він дав грошей стільки ж, скільки Саша, та ще половини того, що приготував батько. Батько ж асигнував стільки, скільки витратять обидва сини.

Олександрія. Площа імені Жовтневої Революції.
Фото М. САВКУНОВА.



Где зібрані гроші вони купили: для дідуся — туфлі, заплативши за них стільки, скільки зібрав Саша і дав його брат; для сестрички — куклу за два карбованці; мамі — сумочку по ціні, яка рівняється вартості кукли і половини вартості туфель.

Скільки грошей зібрав на подарунки Сашко?



Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КИНОТЕАТРАХ МІСТА

Кінотеатр «Мир». «ДО НОВОГО ЗУСТРІЧІ». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 та 4 год. дня, 6, 8 та 10 год. вечора.

Кінотеатр ім. Держинського. «ДУША КЛІЧЕ». Початок о 9 год. 45 хв. ранку, 11 год., 12 год. 15 хв., 1 год. 30 хв., 2 год. 45 хв. та 4 год. дня, 5 год. 15 хв., 6 год. 30 хв., 7 год. 45 хв. та 9 год. вечора.

Кінотеатр «Співачень». «ГУСАРСЬКА БАЛАДА». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 та 4 год. дня, 6, 8 та 10 год. вечора.

Кінотеатр «Хроніка». Хронікально-документальний фільм «КРИВАВИЙ ЧАС». Демонструється без перерви з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «ПРОФЕСОР МАМЛОК». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.



м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себелі Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора.

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.

БК 00387.

Зам. № 6813. Тираж 27.000.

БАБУСИНА КАЗКА...
Фотоетюд АНТОНІНИ ДАЦЕНКО, члена фотогуртка обласної дитячої туристської станції.

